

**DECRET 100/1990, DE 29 DE NOVEMBRE, REGULANT L'ÚS DE LES LLENGÜES OFICIALS
DE L'ADMINISTRACIÓ DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS***(BOCAIB núm. 154, de 18/12/1990)*

La Constitució espanyola estableix a l'article 3.2 que les altres llengües espanyoles seran també oficials a les respectives comunitats autònomes d'acord amb els seus estatuts. D'aquesta manera, i essent, com és, el català la llengua pròpia de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, l'article 3 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears estableix que la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, tindrà, juntament amb la castellana, el caràcter d'idioma oficial.

La necessitat de fer efectives aquestes declaracions constitucionals i estatutàries, motivada per la situació de desavantatge social de la llengua catalana en relació a la llengua castellana, ha obligat les nostres institucions a realitzar una tasca de normalització lingüística, iniciada amb la promulgació de la Llei 3/1986, de 29 d'abril, de normalització lingüística a les Illes Balears. Aquesta Llei assenyala a l'article 1.2.a) com un dels seus objectius bàsics fer efectiu l'ús progressiu i normal de la llengua catalana en l'àmbit oficial i administratiu, i estableix posteriorment a l'article 9.1 que el Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears ha de regular, mitjançant disposicions reglamentàries, l'ús de la llengua catalana, oralment o per escrit, en les activitats administratives dels òrgans de la seva competència.

Aquest Decret pretén presentar la regulació que faci possible aquest ús normal de la llengua catalana a l'Administració Pública de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, amb el desenvolupament, fins a les darreres conseqüències i sempre dins el marc de la Constitució i l'Estatut d'Autonomia, de l'establert per la Llei de normalització lingüística.

Per tot això, previ l'informe favorable de la Secretaria General Tècnica, a proposta de la consellera de Cultura, Educació i Esports i havent-ho considerat el Consell de Govern a la sessió tinguda dia 29 de novembre de 1990,

DECRET**I. ÀMBIT D'APLICACIÓ****Article 1.**

1. L'ús de la llengua catalana i de la castellana per part de l'Administració de la CAIB i dels organismes que en depenen es regirà pels criteris que estableix aquest Decret. Sempre que en aquesta normativa apareix la denominació Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, s'ha d'entendre que es refereix a l'Administració de la CAIB i a totes les entitats que en depenen.
2. Les relacions amb institucions i amb persones físiques o jurídiques regulades en aquest Decret fan referència a les que tenen lloc dins el territori de l'Estat espanyol.

II. ÚS LINGÜÍSTIC GENERAL

Article 2.

D'una manera general l'Administració de la CAIB ha d'emprar el català per a les seves relacions, amb les peculiaritats que resulten dels articles següents.

III. ÚS ORAL

Article 3.

El personal al servei de l'Administració de la CAIB s'adreçarà als ciutadans en les seves comunicacions orals normalment en català, però respectarà la tria que aquests facin de la llengua en què volen ser atesos.

Article 4.

1. Els càrrecs de l'Administració de la CAIB de les Illes Balears s'han d'expressar normalment en català en els actes públics celebrats a les Illes Balears, sempre que la intervenció sigui per cas del propi càrrec.
2. Així mateix, els lletrats de la CAIB han d'emprar normalment el català en les seves actuacions davant els òrgans judicials radicats a les Illes Balears.

IV. ÚS INTERN

Article 5.

1. Les actuacions internes de caràcter administratiu, com ara actes, convocatòries, ordres del dia, informes, dictàmens, projectes tècnics i tota l'altra documentació anàloga, s'han de fer en català.
2. Tots els impresos interns utilitzats pels diferents òrgans de l'Administració de la CAIB seran redactats en català.
3. Els rètols indicadors d'oficines i despatxos, les capçaleres de tota classe de papers, els segells de goma, els mata-segells i altres elements anàlegs es redactaran en català.
4. Les màquines d'escriure, les impressores dels ordinadors i els programes d'aquests i tot el material adquirit per ser emprat a les dependències de l'Administració de la CAIB haurà de ser adaptat en la màxima mesura possible per al seu funcionament en llengua catalana.

Article 6.

Els estudis, projectes i treballs anàlegs que l'Administració de la CAIB encarregui a tercers dins l'àmbit territorial de les Illes Balears hauran de ser-li lliurats en català, llevat que la finalitat n'exigeixi la redacció en una altra llengua.

V. LA RETOLACIÓ PÚBLICA

Article 7.

1. S'han de redactar en català tots els rètols indicadors situats a les vies públiques que depenen de l'Administració de la CAIB i destinats a informar els transeünts i conductors.
2. Si per circumstàncies sociolingüístiques d'especial transcendència fos imprescindible la retolació en català i castellà, la primera versió ha de ser la catalana, com a llengua pròpia de les Illes Balears.

Article 8.

També s'han de redactar en català les inscripcions i les retolacions que identifiquin béns mobles i immobles, inclosos els vehicles propietat de l'Administració de la CAIB.

VI. RELACIONS INSTITUCIONALS

Article 9.

1. La documentació que adreci l'Administració de la CAIB a les restants administracions públiques, dins l'àmbit territorial de les Illes Balears, es redactarà en català.
2. La documentació de l'Administració de la CAIB adreçada als jutjats i tribunals i, en general, a l'Administració de Justícia, ha de ser en català.

Article 10.

Els òrgans de l'Administració de la CAIB admetran els documents que els siguin adreçats per altres administracions públiques redactats en qualsevol llengua oficial en el respectiu territori.

Article 11.

Els documents de l'Administració de la CAIB destinats a administracions públiques de fora de l'àmbit territorial de les Illes Balears es redactaran en castellà o, si s'escau, en l'altra llengua oficial de l'Administració receptora.

Article 12.

Les còpies de documents redactats en català per l'Administració de la CAIB, les quals s'hagin d'enviar a administracions de fora de l'àmbit lingüístic català, s'han de trametre, bé en castellà o en l'altra llengua oficial de l'Administració respectiva amb la indicació que el text és traducció de l'original català, bé en català, acompanyades de traducció al castellà o a aquella altra llengua oficial.